

Offentliggjort første gang i *Grundtvigs Værker* version 1.19, maj 2022

Denne pdf er en læseversion af værket uden kommentarer. Værket findes digitalt med punktkommentarer, indledning, tekstredigering og faksimiler på www.grundtvigsværker.dk

Tekstkilder

A *Førstetrykket*, 1851 (SJ: 991)

Andre udgaver

PS *Poetiske Skrifter* 4

Teksten er etableret af Emilie Karner Hansen

Punktkommentarer, indledning og tekstredigering er skrevet af Emilie Karner Hansen, redigeret af Krista Stinne Greve Rasmussen og Jon Tafdrup

PDF ved Kim Steen Ravn

Copyright: *Grundtvigs Værker* 2024

[[A:1]]

Den 21. Januar 1851.

Kjøbenhavn.
Trykt hos J. D. Qvist.

[[A:2]]MEL. Kommer til mig, sagde Guds Søn.

- 1 At sige Verden ret Farvel,
I Livets Gry og Livets Kveld
Er lige tungt at nemme,
Det lærdes aldrig her paa Jord,
Var, *Jesus*, ei du i dit Ord
Hos os, som du er hjemme!
- 2 Hvor tit hos dig end Tröst jeg fandt,
Naar Hjertet skjalv og Graaden randt,
Og Verdens Bölger bruste,

Ved Stövet hænger dog min Sjæl,
Og Slangen bider i min Hæl,
Skiöndt du dens Hoved knuste!

3 O *Jesus*, Herre, Broder söd!
Du kiender bedst den bittre Död,
Du har den overvundet;
Vor Skabning grant og kiender du,
Veed godt, vi alle seer med Gru
Vort Timeglas udrundet!

4 Kom i den sidste Nattevagt,
I en af mine Kiæres Dragt,
Og sæt dig ved min Side!
Og tal med mig, som Ven med Ven,
Om hvor vi snart skal sees igien,
Og glemme al vor Kvide!

5 **[A:3]** Kom, som du vil! jeg veed det vist,
Du selv har sagt, at her og hist
Du kiendes vil paa Rösten;
Den Röst, hvorved, trods Verdens Larm,
Os Hjertet brænde kan i Barm,
Og smelte hen i Trösten!

6 O lad mig, i min sidste Stund,
Det höre af din egen Mund,
Som Aand og Liv kan tale,
Hvor rart der er i Himmerig,
Og at du Stol har sat til mig
I dine lyse Sale!

7 För Döden med sin listap-Haand,
Giör Skiel imellem Stöv og Aand,
Bortvifter Hjertets Varme,
Indslumre skal jeg da med Lyst,
Som Barnet ved sin Moders Bryst,
I dine Frelser-Arme!

---

1 Christ stod op af Döde,
I Paaske Morgenröde!
Thi synger lydt og sjæleglad
Hans Menighed i allen Stad:

Ære være Gud i det Höie!

2 Christ stod op af Döde!
Afsonet er vor Bröde!
Thi synger lydt og sjæleglad
Hans Menighed i allen Stad:
Ære være Gud i det Höie!

3 Christ stod op af Döde!
I Himlen vi ham möde!
Thi synger lydt og sjæleglad
Hans Menighed i allen Stad:
Ære være Gud i det Höie!

[A:4]MEL. Hjertelig mig nu længes.

1 Her mödes alle Veie,
Paa Gravens bratte Rand;
Her er vort sidste Leie,
I Skyggers mørke Land;
Her synke alle Hænder,
Her visner Glædens Krands,
Her samles Muldets Frænder,
Her jordes Stövets Glands.

2 Men Han, til hvem alt spæde
Vi bares i vor Daab,
Forböd vor Samfunds-Kiæde
At sørge uden Haab;
Hvor, til Gud Faders Ære,
Vor Frelser höit opfoer,
Der skal hans Tjener være
Med Ham, den Herre stor!

---

3 Lad da kun Jorden dölge,
Hvad ei var reent og let
Til Aanden did at fölge,
Hvor Naade gaaer for Ret!
Engang, naar det mon kime
Til Festdag höit i Chor,
Da slaaer og Naadens Time
For Stövet under Jord!

4 Saa smile da hvert Øie,
Selv giennem Taaresky,
Som skimter i det Höie
Det store Morgengry!
Saa folde fromt sig Hænder
I Jesu Christi Navn!
Thi Stövets Vei sig ender
I Herlighedens Favn!
